

Ministerium skønner fejl — selv for et saa udmærket og fortræffeligt Ministerium som det nuværende kunde det dog godt tænkes at hænde.

Det tredje Ændringsforslag, vi stiller, er det under Nr. 20, som gaar ud paa at tilfredsstille Lagtingets Ønske om at faa en Bestemmelse ind i Loven, der siger, at Medlemmer af Lagtinget ikke uden Tingets Samtykke skal kunne drages til Ansvar udenfor Lagtinget for Ytringer, som er fremkommet i Lagtinget. Ogsaa dette Ønske er fremsat fra begge Partier deroppe, som jeg allerede nævnte før: enstemmigt fra Sambandspartiet og fra den største Del af Selvstyrepatriet. Det maa derfor antages, at det er et almindeligt Ønske hos Medlemmer af Lagtinget, og jeg ser virkelig ikke, hvorfor man skal stryge det af Loven. Jeg kan ikke se, at man krænker nogen dybtgaaende Rigsinteresse af nogen Art ved at efterkomme dette Ønske om, at der skal være en saadan Beskyttelse for Medlemmerne af Lagtinget, naar de optræder der som Repræsentanter for Befolkningen. Der er nogle, som har ment, saa vidt jeg forstaar, at man derved vilde give Lagtinget en Særstilling, sidestille det med Rigsdagen. Det kan jeg slet ikke se, der bliver Tale om. Der er kun Tale om at imødekomme et Ønske, som er fremsat fra Færøernes Lagting med et meget stort Flertal, og som bl. a. ogsaa er fremsat af den ærede Ordfører, der har forsvaret Flertallets ændrede Stilling til dette Lovforslag. Den ærede Ordfører har selv paa Færøerne stemt for, at der skulde gives Medlemmerne af Lagtinget denne Beskyttelse, og da jeg kender det ærede Medlem som en overordentlig forsigtig og paa mange Omraader klog Mand, kan jeg ikke tænke mig, at der kan ligge noget skadeligt i en saadan Vedtagelse. Det forunder os, at man saavel fra Udvalgets Flertals som Ministerens Side har ment at maatte modsætte sig, at denne Bestemmelse blev indsat i Lagtingsloven, idet man paa dette Omraade kommer i Uoverensstemmelse med det enstemmige Ønske, der er givet Udtryk for fra Lagtingets Side.

Foruden selve det Forslag til en Lagtingslov, som blev sendt herved fra Færøernes Lagting, fremkom der en Udtalelse, som havde til Hensigt at klargøre Forholdet mellem Regeringen og Lagtinget. Jeg kan godt sige, at Forholdet mellem Lagtinget og Regeringen hidtil ikke har været nogen ren Idyl, og jeg tør maaske sige, at dette gælder ogsaa i Øjeblikket, skønt det er jeg dog ikke saa sikker paa. Den nuværende

Amtmand har maaske forstaaet at gøre Forholdet til noget nær en Idyl, men i hvert Fald ved jeg, at den Gang den højtæredede Justitsminister var Amtmand paa Færøerne, bestod der ikke noget absolut idyllisk Forhold mellem Lagtinget og Regeringen, og i den Tid har man sikkert fra alle Sider ønsket, at der skulde komme Klarhed i Sagen, saaledes at man vidste, hvad Lagtinget kunde forvente eller forlange fra Regeringen med Hensyn til Oplysninger, navnlig om Ting, som Regeringen ikke ønskede at fremme. Det er navnlig det, der har været klaget over, at naar Lagtinget fremsatte Forslag eller Ønsker af en eller anden Art, blev de aldrig fremmet, og Lagtinget fik aldrig noget at vide om, hvorledes det gik med disse Ønsker eller Forslag; naar det endelig fik noget at vide, saa var det kun en kort Meddelelse om, at den paagældende Sag ikke kunde fremmes, man fik ikke fuld Oplysning om hvorfor, hvilke Momenter der var afgørende for den Stilling, Regeringen tog. Jeg tror, det er et almindeligt Ønske paa Færøerne, at der paa dette Omraade tilvejebringes Klarhed, og der er da ogsaa af et Flertal indenfor et Lagtingsudvalg stillet Forslag til en Udtalelse, som skulde hidføre en saadan Klaring. Dette Udvalgsflertal bestod af Medlemmer fra begge de færøske Partier, og den Anskuelse, der er udtrykt i Udtalelsen, maa derfor antages at svare til, hvad man ønsker fra begge Partiers Side paa Færøerne, i alt Fald hvad et Flertal indenfor begge Partier ønsker. Denne Udtalelse lyder som følger: „Regeringen skal meddele Lagtinget Svar paa Indstillinger til Regeringen senest inden den paafølgende Lagtingsamling.“ Jeg vil ikke antage, at dette kan volde Ministeriet nogen Vanskelighed, og jeg synes, det er rimeligt, at Lagtinget, inden det igen træder sammen, faar Svar paa, hvorledes det er gaaet med den foretagne Indstilling. Det næste Punkt er: „Hvis Lagtingets Indstilling enten slet ikke eller kun til Dels er imødekommet, skal Grunden hertil opgives.“ Jeg finder det ogsaa rimeligt, at det oplyses, hvorfor man ikke vil følge en Indstilling, der kommer fra Lagtinget. Det tredje Punkt lyder: „Under samme Forudsætning skal Regeringens Svar ledsages af de Erklæringer, som maatte være fremkommet, efter at Sagen forlod Tinget.“ Jeg synes ogsaa, det er rimeligt, at Lagtinget faar at vide, hvilke Erklæringer der har været afgørende for Ministeriets negative Stilling til Lagtingets Indstilling eller Forslag. Det fjerde